

I de dødes Have

K. L. Kristensen †

*Nu grønnes det mellem Grave
paa Sognets Kirkegaard. —
Vi gaar i de Dødes Have,
der dufter af Vækst og Vaar.
Og Klokkerne ringer til Ave,
som der i Visen slaar.*

*Den rungende Malmlyd ringer
sin Fred over Land og By.
Det er, som en Genklang klinger
fra svundne Foraars Gry,
mens Solfaldets gyldne Vinger
sig slaar om Taarn og Sky.*

*Det er et saa sælsomt Møde
imellem Nat og Dag,
imellem Goldhed og Grøde
ved vaarligt Solbjergslag
i Haven med alle de Døde
og Aftenklokkens Slag.*

*Det runger i Mulm af Malme,
mens Natten falder paa.
Det toner af Sang og Salme
langt ud til hver Sognets Vraa.
Af Daggryets Solvifte-Palme
ses Skær bag Natten staa.*

*Sært Solfald med Dugning mødes
i Majnats Kimingsrand.
Og Haven, kaldt for de Dødes,
bli'r knyttet til Livets Land,
og Sognet, hvor Slægterne fødes,
en Strimmel af dets Strand.*

Fig. 123. Rise kirkegård, Ærø. Foto: J. Th. 1949.